

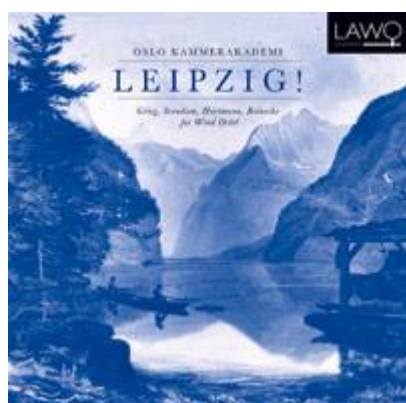
Leipzig!

Títol: Leipzig!

Autors: Edvard Grieg, Johan Svendsen, Emil Hartmann, Carl Reinecke

Intèrprets: Oslo Kammerakademi

Segell discogràfic: Lawo Classics

Grieg, Svendsen, Hartmann, Reinecke... No són autors agafats a l'atzar sinó compositors que van sentir l'enorme influència de la ciutat alemanya.

Leipzig, que posseïa una rica tradició cultural durant el segle XIX, va rebre nombrosos músics dels països nòrdics atrets per la qualitat de docència musical que s'impartia al conservatori de Leipzig, fundat per Felix Mendelssohn l'any 1843. Tant Edvard Grieg (1843-1907) com Johan Svendsen (1840-1911), ambdós noruecs, van estudiar amb el llegendari compositor, director d'orquestra i pianista alemany Carl Reinecke (1824-

1910), i el compositor danès Emil Hartmann (1836-1898) va estudiar, també, a Leipzig, durant un breu període. A la ciutat alemanya, tots tres van aprendre el refinat ofici de compondre.

Certament, molts estudiants que van visitar aquesta ciutat, varen tornar als seus respectius països amb un enriquiment cultural i una certa melangia inexplicable.

Per Katrin Schmidinger, doctora en filosofia i professora al mateix conservatori, *Hochschule für Musik und Theater "Felix Mendelssohn Bartholdy"* de Leipzig, considera que hi ha dos elements comuns en les quatre obres enregistrades: el mot *Leipzig* i la instrumentació. En efecte, cadascuna de les obres conté una singularitat instrumental.

Reinecke va escriure l'*Octet en Si bemol, op.216* per a octet de vent; la Oslo Kammerakademi, un conjunt d'una qualitat excepcional, ha afegit un contrabaix per duplicar/reforçar la part del segon fagot (un costum d'aquella època). Quant a la *Serenade* d'Emil Hartmann, en la seva partitura original, hi ha un violoncel o contrabaix afegit a la disposició instrumental de l'octet. De la mateixa manera, explica Schmidinger, la *Norwegian Rhapsody, op.17 núm.1* de Johan Svendsen estava arranjada per a nonet (octet més contrabaix). Seguint, doncs, la pràctica instrumental de Hartmann, Trond Olaf Larsen, el fagotista de l'Oslo Kammerakademi, ha fet els arranjaments de les quatre obres. La quarta obra, que és la primera del disc, la *Lyric Suite, op.54* d'Edvard Grieg, són unes peces de piano que el director d'orquestra hongarès Anton Seidl va orquestrar uns anys més tard. La versió que podem escoltar en aquest àlbum és l'arranjament per a nonet que Trond Olaf Larsen va escriure l'any 2012.

La veritat és que resulta molt interessant la interpretació del conjunt noruec. L'elegància, l'equilibri sonor del vent amb la única corda, donen una calidesa sonora que fan gala del mestratge interpretatiu del grup d'Oslo.

Text: Carme Miró